

Pesnitev o Kajnu in Abelu

razlaga svetopisemske zgodbe

eva je rodila
kajna
potem mu je
podarila
abela

adam je bil zadovoljen
zadovoljen je bil kajn
zadovoljen je bil abel
zadovoljen je bil bog
zadovoljna je bila tudi eva
ker je dobila človeka po bogu

abel je
pasel
kajn pa
ril po zemlji

čez mnogo dni
sta hotela
razveseliti
dedka boga

kajn je prinesel
obilo darov
za katere je mislil
da bodo dedu ugajali
kot ugajajo njemu

abel pa je prinesel
sadove svojega potepanja
naložil je bogu
goro mesa
ki ga je pridelal tako
da je zaklal nekaj živine

bog je abelovo daritev
blagovolil sprejeti
v svojo božjo kuhinjo
za kajново pa se ni zmenil
ker ni bila krvava

kajn je bil užaljen
in se je razjezil
ker ni vedel
da bog ne more vedno
jesti le mesa
in mu morda včasih
tekneti tudi
krompir in zelenjava

bog ga je malo posvaril
naj vseeno računa
na zveličanje
če dela dobro
in ne zlega
tako
da kajn ni bil več jezen
ampak le še ljubosumen
in žalosten

živela sta dalje
abel se je potepal
kajn je ril po zemlji

ko sta se nekoč
spet srečala
sta se sprla
kajnu je zameglilo razum
z motiko
je česnil abela po črepinji
in ga
za nekaj stopinj ohladil

zakopal ga je

ded ga je nekoč spraševal
kje je njegov brat
kajn je izza grma
kamor se je bil skril
odgovoril
da ne ve
da se bržkone potepa
kot vedno

bog je prisluhnil
in dolgo poslušal
potem je rekel
kri tvojega brata
vpije iz zemlje
prav dobro jo slišim
slišal je kri
svojega vnuka

potopil se je
v globoko razmišljanje

razmišljal je
kako bi uničil
še drugega vnuka
in ne kako bi
umorjenega oživil
in morilca
in mrtveca spravil med seboj

ubiti ga ni hotel
ker bi se potem ne mogel

naslajati ob trpljenju
in bi mu bilo dolgočasno živeti
če po zemlji ne bi tavale
nepopolne kreature
kopajoče se v krvi in trpljenju
ki bi imele njegovo podobo
hotel je kajna prekleti
in uničiti z
negotovostjo

ker je vedel
da kajn rad rije
po zemlji
in je zelenjavo
in krompir
je naredil tisto zemljo
po kateri je kajn ril
po kateri je hotel riti
neplodno
kajn je žalosten ugotovil
da mora tavati okrog
in se nastavlja smrti

tega pa njegov dedek
nikakor ni hotel

zaznamoval je vnučka
ga potrepljal po ritki
in poslal okrog

kajn se je potepal
se nastavljal
ubiti ga ni hotel nihče
ko je nekoč
dobil v roke
zrcalo
je videl
da je zaznamovan
spoznal je
da ga ne bo nihče ubil
niti divje zveri se ga niso dotaknile
četudi je lezel
v njihove brloge
in strašil mladiče

strašna je bila dedova kazen
za napako
ki jo je zagrešil kajn
ko je ubil abela
z božjo pomočjo

ko je kajn videl
da ne more kar tako umreti
je sklenil
da se ne bo

več potikal
in se je naselil
nekam na vzhod od raja
po božjih besedah
ki so mu to dovoljevale
je začel kraljevati zlu
po svoji volji in postavi
in se je pogubil

tam kjer se je naselil
je imel cel kup otrok
ki so naši dedje
in so bili prav tako prekleti
od svojega praded
kot njihov oče
od deda
in prav tako pogubljeni od
lastne volje
kot njihov oče
in praded

ker so mislili
da lahko operejo krivdo
vsaj s sebe
so začeli graditi cerkve
so se spomnili velikega GREHA
ki so mu rekli
s p o v e d
in spovedniki so takrat
postali največji grešniki
ker so želeli grešiti
in tudi so grešili
ker so bili nepreklicno
prekleti tudi oni

tako se je bogu maščevalo vse
kar je storil abelu in kajnu
in svojim pravnukom
zdaj pa obupan sedi
z glavo med dlanmi
in premišlja
če ne bi vsega uničil
in začel znova z
adamom
evo
kajnom
in abelom
in bi jih vse ljubil
in bi jim kot oče in ded podaril raj

ker pa je star
bi iz raja gotovo pozabil
vzeti jabolko in kačo
in vse bi bilo zaman

bilo bi še bolj hudo